

DOLGOM E FÖLDÖN

Makra Ildikó

Régi emlékkép,
villanó foszlány.
Nem voltam se jó,
se rossz lány,
csak éltem
a világban
vakon, tompán,
minden cél nélkül.
Aztán sejtről-sejtre,
ahogy a korall épül,
épült fel bennem a hit,
ami megtart és
naponta alakít.

Nincs már haszontalan
napom, mert velem
az irgalom.
S bár nem felhőtlen
a jelen, velem a kegyelem.
És itt van a cél:
hirdetni az Igét,
s hogy Jézus él!
Mindaddig, míg
nem válok köddé,
és dicsőségét
nem hirdethetem többé.

Forrás: www.keresztenydalok.hu